

**θέμις 1.** Θέμις/ἡ ἀρχέγονη δικαιοσύνη, justice/original form of justice, Παρμενίδης 1.28 οὐτι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε . . . ἀλλὰ θ έ μ ι ς τε δίκη τε **2.** Θεμιτὸ/ὀρθό, lawful/right in itself 'Εμπεδοκλῆς 9.5 ἢ θ έ μ ι ς <οὐ> καλέουσι, νόμῳ δ' ἐπίφημι καὶ αὐτός. || **θέμις (ἐστί).** Εἶναι θεμιτὸ/ἐπιτρεπτό, it is lawful/permisible, Παρμενίδης 8.32 οὐκ ἀτελεύτητον τὸ ἐὼν θ έ μ ι ς εἶναι 'Εμπεδοκλῆς 3.4 ὧν θ έ μ ι ς ἐστὶν ἐφημερίοισιν ἀκούειν Πυθαγόρειοι C 6 (DK 466,9) μηδ' ἐσθίειν ὅσα μὴ θ έ μ ι ς. Πρβλ. Δίκη.

**θεόθεν.** 'Απὸ τὸ θεὸ/ἀπὸ τῇ θειότητι, from god/from divinity, 'Εμπεδοκλῆς 115.13 φυγὰς θ ε ό θ ε ν καὶ ἀλήτης.

**θεολόγος.** Θεολογῶν/ποιητῆς ἢ φιλόσοφος, discoursing on the gods/poet or philosopher, Φιλόλαος 14 μαρτυροῦνται δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ θ ε ο λ ό γ ο ι τε καὶ μάντιες.

**θεός (ἀντίθ. ἄνθρωπος, βροτός, θνητός) 1.** 'Ο Θεός, god, Ξενοφάνης 1.13 χρηὴ δὲ πρῶτον μὲν θ ε ό ν ὑμνεῖν εὐφρονας ἄνδρας εὐφύμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις 23 εἰς θ ε ό ς, ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος 38 εἰ μὴ γλαυρὸν ἔφυσε θ ε ό ς μέλι 'Ηράκλειτος 67 ὁ θ ε ό ς ἡμέρη εὐφρόνη, χειμῶν θέρος, πόλεμος εἰρήνη, κόρος λιμός 102 τῷ μὲν θ ε ῶ καλὰ πάντα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἃ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ἃ δὲ δίκαια. || Διογένης 5.3 αὐτὸ γάρ μοι τοῦτο θ ε ό ς δοκεῖ εἶναι καὶ ἐπὶ πᾶν ἀφῖχθαι καὶ πάντα διατιθέναι καὶ ἐν παντὶ ἐνεῖναι **2.** Οἱ θεοί, gods, Ξενοφάνης 1.24 θ ε ῶ ν δὲ προμηθεῖην αἰὲν ἔχειν ἀγαθὸν 18 οὗτοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θ ε ο ι θνητοῖς ὑπέδειξαν 34 καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές οὐτις ἀνὴρ ἶδεν οὐδέ τις ἔσται εἰδὼς ἀμφὶ θ ε ῶ ν καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων 'Ηράκλειτος 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων, οὔτε τις θ ε ῶ ν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν 53 πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι . . . καὶ τοὺς μὲν θ ε ο υ ς ἔδειξε τοὺς δὲ ἀνθρώπους 'Εμπεδοκλῆς 21.12 δένδρεά τ' ἐβλάστησε καὶ ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες . . . καί τε θ ε ο ι δολιχαῖωνες 31 πάντα γὰρ ἐξείης πελεμίζετο γυνῖα θ ε ο ι ο 131.4 ἀμφὶ θ ε ῶ ν μακάρων 132 δειλὸς δ', ὧ σκοτόεσσα θ ε ῶ ν πέρι δόξα μέμηλεν 146 ἔνθεν ἀναβλαστοῦσι θ ε ο ι τιμῇσι φέριστοι 'Αλκμαίων 1 περὶ τῶν ἀφα-



νέων, περὶ τῶν θνητῶν σαφήνειαν μὲν θεοὶ ἔχοντι Φιλόλαος  
 Λ 16 (DK I 403,15) πῦρ ἐν μέσῳ περὶ τὸ κέντρον ὅπερ ἐστὶν  
 τοῦ παντός καλεῖ καὶ Διὸς οἶκον καὶ μητέρα θεῶν 15 (DK II  
 414,27) τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι  
 Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 466,7) σπονδὰς τε ποιεῖσθαι τοῖς θεοῖς  
 κατὰ τὸ οὗς τῶν ἐκπωμάτων Δημόκριτος 175 οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι  
 ἀνθρώποισι διδοῦσι τὰγαθὰ πάντα καὶ πάλαι καὶ νῦν. πλὴν ὁκόσα  
 κακὰ ... οὐ<τε> πάλαι οὔτε νῦν θεοὶ ἀνθρώποισι δωροῦνται  
 234 ὑγιεῖν εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι 3. Οἱ πα-  
 ραδοσιακοὶ θεοί, the traditional gods, Ξενοφάνης 11 πάντα  
 θεοῖς ἀνέθηκαν "Ομηρός θ' Ἡσίοδος τε 12 ὥς πλεῖστ' ἐφθέγ-  
 ξαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα 14 ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι θεοὺς  
 γεννᾶσθαι 15.4 βόες δέ τε βουσὶν ὁμοίας καί<κε> θεῶν ιδέας  
 ἔγραφον 16 Αἰθίοπες τε <θεοὺς σφετέρους> σιμοὺς μέλανάς τε  
 ... <φασὶ πέλεσθαι> 19 εἷς θεὸς ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποι-  
 σι μέγιστος Ἡράκλειτος 5 οὐ τι γινώσκων θεοὺς οὐδ' ἥρωας  
 οὔτινές εἰσι 24 Ἀριηφάτους θεοὶ τιμῶσι καὶ ἄνθρωποι Παρ-  
 μενίδης 13 πρῶτιστον μὲν Ἐρῶτα θεῶν μητίσατο πάντων Ἐμ-  
 πεδοκλῆς 3.1 ἀλλὰ θεοὶ τὴν μὲν μανίην ἀποτρέψατε γλώσ-  
 σης 23.8 θεοὺς δολιχαίῳνας τιμῇσι φερόσους 115 ἔστιν Ἀ-  
 νάγκης χοῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιόν 128 οὐδέ τις ἦν κείνοι-  
 σιν Ἀρης θεός 4. Θεός, ὡς αὐτοχαρακτηρισμὸς τοῦ Ἐμπεδο-  
 κλέους, God as self-characterization of Empedocles, Ἐμπεδοκλῆς  
 23.11 θεοὺς πάρα μῦθον ἀκούσας 112.4 ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμ-  
 βροτος.

**θεοφιλής.** Ἀγαπητὸς εἰς τοὺς θεούς, dear to the gods, Δη-  
 μόκριτος 217 μῶνοι θεοφιλέες, ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικεῖν.

**θέρειος.** Θερινός, of summer, Ἐμπεδοκλῆς 111.7 θήσεις δὲ καὶ  
 ἐξ αὐχμοῖο θερείου ῥεύματα δενδρεόθρεπτα.

**θέρεσθαι** (ἀντίθ. ψύχεσθαι). Γίνομαι θερμός, become warm,  
 Ἡράκλειτος 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται.

**θερμός** (ἀντίθ. ψυχρός). Θερμὸς /ζεστός, warm/hot, Ἡράκλει-  
 τος 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται Παρμενίδης 11